

Κονίτσης Ανδρέας: «Το φως του Χριστού διαλύει τα πνευματικά μας σκοτάδια»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης](#)



Για το φως του Χριστού που διαλύει τα πνευματικά μας σκοτάδια και γεμίζει χαρά τις καρδιές κάνει λόγο στην Αναστάσιμη εγκύκλιό του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας, στέλνοντας ταυτόχρονα αναστάσιμους χαιρετισμούς στη Βόρεια Ήπειρο, την Κύπρο και τους απανταχού Απόδημους Έλληνες.



ΕΙΚΥΚΛΙΟΣ 234^ο

Θέμα: «Αναστάσις ἡμέρα» φωτός καί χαρᾶς

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

-Α-

Πυκνό τό σκοτάδι, πού σχεδόν δύο χρόνια ἔχει σκεπάσει τήν Πατρίδα μας, ἀλλά καί ὁλόκληρο τόν κόσμο. Εἶναι ἡ πανθημία τοῦ κορωνοϊοῦ ἀπό τό ἕνα μέρος ' καί' ἀπό τό ἄλλο ἡ πολυποικίλη ἁμαρτία, οἱ ἀναθημιάσεις τῆς ὁποίας ἔχουν κάνει πνιγερή τήν ἀτιμόσυνη. Ὅλα αὐτά, ἔχουν γεμίσει μέ ἀπογοήτευση καί ἀπελπισία ἀγατούς σενανθρώπους μας. Δέν βλέπουν πούθενά ἕνα φῶς, μιάν ἀκτίνα ἐλπίδος. Μόνο μαυρίλα καί ἀδιέξοδα, τά ὁποία ἐπιτείνουν οἱ καθημερινοί ἁμεικτοί ἀρεθμοί: τόσοι ἀσθενεῖς, τόσοι θάνατοι, τόσα ἐγκλήματα, τόσες ἀπάτες ἀπό ἐπιτηδεύσεις ἀνθρώπων, τόσες φονικές καταστροφές ἀπό στισμούς ισχυροῦς, ἀπό καταρακτιώδεις βροχές, ἀπό πλημμυρισμένα ποτάμια, τόσες περκαίές, πού καταστρέφουν δάση, οἰκοδομα ζῶνα, σπῖτια καί περιουσίες πολλές ...

-Β-

Πραγματικά, σέ πιάνει ἕνα ψυχολάκιμα ὅταν πληροφορησαι ὅσα συμβαίνουν γύρω μας, κοντά μας ἢ μακριά μας. Ἀλλά, νά: Ἀκούγεται μιά δυνατή παρήγορη ἰαχή: **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!** Κι' ἕνα δυνατό Φῶς πού βγαίνει ἀπό τό καινό καί κενό μνημεῖο, ὅπου ὁ Ἰωσήφ μέ τόν Νικόδημο εἶχαν ἐναποθέσει, μέ μέτρα καί μέ δάκρυα τό πανακήρατο Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Κι' αὐτό τό Φῶς, διαλύει σιγά - σιγά τά πνευματικά σκοτάδια. Καί δίνει στίς καρδιές χαρά καί ἐλπίδα, γιά ἕνα καλλίτερο αἶθρο, γιά ἕνα πῶς ὁμορφο κόσμο, πραγματικά ἠθικό κόσμο, «ἀγγελικά πλασμένο».

-Γ-

«Νέν πάντα πεπλήρωται φωτός», διαλαλεῖ ὁ ἱερός Δαμασκηνός μέ τόν θαυμάσιο κανόνα τοῦ Πάσχα. Φωτίζεται ὁ Οὐρανός. Φωτίζεται ἡ Γῆ καί ὁλόκληρη ἡ ζωή τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ, ὁ ὁποῖος κρατάει μέ εὐλάβεια τήν λαμπάδα τῆς Ἀναστάσεως. Καί ὅσοι πονοῦν γιά τόν θάνατο προσφιλῶν τους προσώπων, τώρα ὁ πόνος τους μαλακώνει, γλυκαίνεται, μέ τό ὄραμα τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τῆς ὁποίας ἐνδοξη ἀπαρχή εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ὅπως βεβαιώνει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Νυνί Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κοιμημένων ἐγένετο» (Α' Κορ. ιε,20). Δηλαδή, τώρα ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τοῦς νεκρούς. Κι' ὅπως οἱ πρῶτοι καρποί προαναγγέλλουν ὅτι θά ἀκολουθήσῃ καί ὁλόκληρη ἡ συγκομιδή, ἔτσι καί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε πρῶτος ἀπ' τοῦς ἄλλους, βεβαιώνοντας ὅτι ἔπειτα θά ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνάστασις καί τῶν ἄλλων νεκρῶν.

-Δ-

-2-

-Α-

Αλλά ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου γεμίζει τίς καρδιές τῶν πιστῶν καί μέ τήν Χαρά ἐκείνη, πού ἐδοκίμασαν οἱ Ἀπόστολοι τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Πρέπει νά ποῦμε, ὅτι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν δύσπιστοι κι' οὔτε μποροῦσαν νά φανταστοῦν ἀνάστασι. Ὅταν, μάλιστα, κάποιες ἀπό τίς Μυροφόρες γυναῖκες τοῦς ἀνήγγειλαν τό κοσμοϊστορικό ἐκεῖνο γεγονός, «ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεύ λῆρος τά ῥήματα αὐτῶν, καί ἠπίστουν αὐταῖς» (Λουκᾶ κδ' 11). Δηλαδή, τά λόγια τῶν γυναικῶν τοῦς φάνηκαν σάν φλυαρία καί ἐπινόηση τῆς φαντασίας τους, γι' αὐτό δέν τίς πίστευαν. Καί μόνο ὅταν «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ... ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καί ἔστη εἰς τό μέσον» (Ἰωάν. κ' 19), τότε μόνο οἱ μαθητές «ἐχάρησαν ἰδόντες τόν Κύριον» (Ἰωάν. Κ' 20). Τό νέφος τῆς λύπης διαλύθηκε καί οἱ καρδιές τους ἐλαμψαν ἀπό ἀπέραντη χαρά.

-Ε-

Ἔτσι καί τώρα, πού οἱ ἐχθροί τῆς Πίστεως ἐκστρατεῦν καί πολεμοῦν τήν Πίστη καί τήν Ἐκκλησία, ἄς λάμπη στίς καρδιές μας ὁ ἥλιος τῆς ἀναστάσιμης χαρᾶς, τῆς χαρᾶς πού ἐνοιῶσαν οἱ Ἀπόστολοι «ἰδόντες τόν Κύριον». Καί μαζί μέ τόν καταξιωμένο χριστιανό ποιητή Γ. Βερίτη, ἄς ψάλλοιμε: «Πλάκες, πού στέκατε βαρεῖς στά μνήματα καί στίς καρδιές, σᾶς ἔσπασε ὁ Χριστός μου»!

Ἀπό τήν ἀκριτική μας Ἐπαρχία στέλνουμε ἀναστάσιμο χαιρετισμό φωτός καί χαρᾶς στούς ἀδελφούς τῆς Βορείου Ἠπείρου καί τῆς Κύπρου, στούς νέους μας, στά στρατευμένα παιδιά τῆς Πατρίδος μας, στήν Ἀστυνομία μας καί στό Πυροσβεστικό Σῶμα, στόν πολιτικό μας κόσμον καί στόν Ἀπόδημο Ἑλληνισμό.

Ἀδελφοί μου, θαρσεῖτε. **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!** Χρόνια πολλά, ἅγια εὐλογημένα. **ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!**

Διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα εὐχέτης



Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Γεώργιος Κωνσταντίνου
† Ὁ Δοῦνινοπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτης ΑΝΔΡΕΑΣ